



farní sbor ČCE **U Salvátora**

prosinec 2023

Adventní sborový list

*„Zpívejte Pánu píseň novou
neboť divné věci učinil...“
Salvátorský pěvecký sbor
v Kořenově*



Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo

Za úvodní slovo k adventnímu zamyšlení jsem vybrala verš, který nám připomíná světlo, které se zjevilo ve tmě. „Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“ Toto potěšující a povzbuzující slovo z Izajášova prorocství církev vztahuje na příchod Mesiáše do temnoty nevládného světa. Tato slova nás mohou naplnit nadějí a radostí, protože v nich můžeme slyšet i o příchodu světla a naděje do našeho, mnohdy zamotaného života. Světlo, které v tomto textu prorok Izajáš zaslubuje, není pouze obyčejné světlo. Je to světlo Boží lásky, která přichází jako dar, jako projev Boží přízně a milosti k nám. Je to světlo, které přináší naději do našich srdcí, osvětluje naše cesty a ukazuje nám cestu ke smyslu a plnosti života. Adventní doba není pouze čekáním na Vánoce, nýbrž je to i čas přípravy a zamyšlení. Při pohledu na zažehnutí svíček adventního věnce si tedy každou neděli můžeme připomenout, že každá z nich nám symbolizuje kousek tohoto Božího světla, které nám bylo darováno. První svíčka nám přináší světlo naděje. Je to světlo, které nás má spojovat s těmi, kteří jsou daleko, a s těmi, kteří už nejsou mezi námi. Adventní doba nám dává možnost přemýšlet o tom, co je skutečně důležité v našich životech a co nám dodává sílu a radost. Druhá svíčka nám přináší světlo lásky. Připomíná nám, že v období adventu se máme otevírat sobě navzájem s láskou a pochopením. Adventní doba nás vyzývá k tomu, abychom byli pozorní k potřebám druhých a abychom šířili okolo sebe lásku a radost. Třetí svíčka rozsvěcuje světlo radosti. V tomto období se tedy můžeme těšit na čas setkávání se s přáteli a rodinou, na sdílení úsměvu a radosti. Čtvrtá svíčka nám představuje světlo pokoje. Je to světlo, které nám pomáhá najít klid ve svých srdcích a klid v duši. A tak nám každá rozsvícená svíčka může připomenout, že i my máme být světlem pro ty, kteří touží po naději a lásce. Adventní doba nás vyzývá k tomu, abychom si na chvíli odpočinuli od shonu každodenního života a našli místo klidu a pokoje. A tak nám všem přeji, abychom v tomto adventním období našli světlo naděje, lásky, radosti a pokoje. Ať naše životy svítí jako lampy ve tmě, aby ti, kdo nás vidí, mohli poznat Boží lásku a milost. Na závěr bych ráda připomněla modlitbu z Nového evangelického zpěvníku na straně 578. *Pane a Bože náš, děkujeme ti za to, že nám dopřáváš milost nového začátku. Dej, ať v průběhu adventní doby roste naše radost a naděje. Ať jdeme vstříc tvému Synu, Spasiteli světa. Ať je náš život stále více prozářen světlem tvé milosti. Na naší společné cestě adventním čekáním nás veď svým svatým Duchem.*

Tereza Halasová, vikářka

Co máme za sebou...

V kostele je dovezený strom, obětavé a šikovné ruce vyvázaly tradiční věnec, advent začíná. Ale stojí za to vděčně se ohlédnout i za tím, co máme na podzim za sebou.

Varhanní podvečery

běžely díky péči Lukáše Vendla opět od první zářijové středy. Od jara počítáme už druhou stovku. Máme možnost slyšet interpretaci varhanních děl od nadaných varhaníků. I když varhanní podvečery mají své částečně ustálené publikum, mohli bychom svým zájmem tuto ojedinělou koncertní řadu přece jen občas víc podpořit i my domácí.

Úterní Kavárnička

pokračuje díky obětavé službě Evičky Mráčkové. Scházíme se občas v příslovecném počtu dvou neb tří, ale díky neutuchající chuti přítomných to má cenu. Zveme nejen starší generaci, ale všechny, kdo mají v úterý čas a chuť si přijít popovídat, zazpívat ze Svítáku, vyslechnout krátký program nebo jen najít chvíli v teple s milými lidmi.

Letošní cyklus biblických hodin

je věnován výkladům Lukášova evangelia. Vánoce jsme tak probírali už v září, což není na škodu. Biblické se stávají stále více příležitostí poznat biblické poselství v jeho základních tématech. Zjišťujeme, že i letití

návštěvníci bohoslužeb mohou objevit le-dacos nového – a otázky těch, kdo bibli otevřeli teprve nedávno, jsou naopak inspirací a občerstvením. Přijďte a uvidíte i uslyšíte! (Každé úterý od 18,30, střídají se všichni kazatelé)

Sobotní nábožka

se začala letos na podzim scházet na druhý pokus, tedy v říjnu, ale ukazuje se, že je to inspirativní pro děti i rodiče. Zpíváme s nejmenšími i většími, přidáváme postavy do Zástupu svědků – a začali jsme už i s vánoční hrou. Hru nacvičujeme po bohoslužbách, generálka bude 16.12.

Eklésie,

tedy večery s hostem, jsme mohli zažít dvakrát. **Lýdie Mamulová** měla zajímavý program o tom, jaké debaty a námítky předcházely ordinaci žen v naší církvi. Letos jsme slavili její 70. výročí, ale cesta k tomu prolomit předsudky, že kazatelské povolání je jen pro muže, nebyla vůbec lehká.

V listopadu jsme přivítali ředitele STEM **Martina Buchtíka**. Uvedl nás věcně a instruktivně do toho, na koho a jak dopadá současná ekonomická situace. Mohli jsme si uvědomit, že přece jen žijeme v určité sociální bublině, na niž krize tolik nedopadá. A učit se empatii vůbec neškodí. Děkujeme!

Vernisáž plastik D. Vachtové

Možná jste si všimli dvou skleněných plastik ve tvaru vejce na levé galerii kostela (viz foto v minulém čísle). Pocházejí z pozůstalosti sochařky Dany Vachtové. V neděli 19. listopadu jsme je v kruhu zájemců a přátel slavnostně odhalili. Téma stvoření, počátku života a jeho nesamozřejmosti a křehkosti dostalo zase nové ztvárnění. Přijďte se podívat, co s nenápadnými objekty umí udělat salvátorské světlo!

...a co nás čeká

Adventní a vánoční program

najdete na zadní straně. Zde připomínáme **třetí adventní neděli 17. 12.** Dopoledne zveme na **vánoční hru Dábelské vánoce** a večer na **tradiční nešpory**. Zájemci z řad dětí, mládeže i dospělých ještě najdou ve hře své místo!

Adventní modlitba za Ukrajinu

bude tentokrát u sousedního Nejsvětějšího Salvátora v sobotu 16. 12. od 19,00. Téma ukrajinského utrpení trvá dlouho, ztrácí se pozornost, empatie i ochota k solidaritě. O to víc máme důvod sejít se k modlitbám a vlastního ducha i své okolí tak povzbudit k otevřenosti, vytrvalosti, empatii s oběťmi a naději – navzdor tomu, že se situace nelepší tak, jak bychom lidem na Ukrajině a z Ukrajiny přáli.

Nastupuje nová sborová sestra

Od září se zaučuje nová sborová sestra Johanka Martínková. Děkujeme v této chvíli Janě Knoppové za její službu, nekonfliktní spolupráci. Práci sborové sestry vykonávala opakovaně v náročném období, vážíme si její obětavosti, vstřícnosti a skromnosti. Johance přejeme, ať v kanceláři i mezi salvátorskými najde příjemné prostředí. Rozhovor, kde představíme, co tato práce obnáší, přineseme v dalším čísle.

Pomoc Ukrajině (nejen) u Salvátora

momentálně přetrvává v podobě podpory pro setkání Ukrajinek pod záštitou Babiček bez hranic. Diakonie prosí o pomoc při zajišťování jídla pro obyvatele území bezprostředně sousedících s frontou. Nepřehlížejme ani tyto drobné možnosti.

Obětavost

Blíží se konec roku. Nezapomínejme prosím ani na potřeby sboru. Pokud je pro vás velký výdej v této době těžko myslitelný (důvodů je víc než dost), doporučujeme začít s pravidelným odvodem třeba malých částek formou trvalého příkazu každý měsíc. Na účtě vám tolik neubude a sboru to pomůže.

Tomáš Trusina a Helena Voverková

Salvátorско – drážďanský víkend 4.-5.11.

V rámci pravidelného rytmu vzájemných návštěv tentokrát přijela skupina přátel z našeho partnerského drážďanského sboru Johannes Lukas Kreuzgemeinde na víkend k nám do Prahy. Prošli jsme se turisticky netradičními částmi Prahy (Štvanická lávka, Památník ticha nádraží Bubny, Veletržní palác, Expo, Letná), prodiskutovali večer, slavili spolu bohoslužby pod vedením faráře Christoha Seeleho a snědli mnoho dobrého jídla – díky všem obětavým a excelentním salvátorským kuchařkám a pekařkám!

Příští setkání bude 27. 4. 2024 a bude mít podobu jednodenního pěšího výletu kolem Litoměřic, možná i s plavbou na parníku. Každý je vítán. Znalost němčiny netřeba, někteří z drážďanských mluví plynou čes-
tinou.



Zde připojuji poděkování jednoho z „češtinářů“: „Milý Tomáši, milá Jano, milí přátelé, v pořádku jsme dorazili do Drážďan. Rádi bychom vám poděkovali – byly to hezké dva dny! Chtěli bychom vám poděkovat za všechny rozhovory, za společnou bohoslužbu – a také za výborné jídlo. A děkujeme vám, že jste si udělali čas! Těšíme se na další setkání!“

Těším se také, Jana Cejpková

Ester ve Strměchách

Katastrofa nekoná se, jé, je, je, dík Ester a její krásé, jé, je, je – zpívali jsme s dětmi jako poslední sloku příběhu o královně Ester na letošním táboře ve Strměchách (23. – 30. července). Devatenáct dětí, třináct vedoucích a dvě kuchařky tu strávily krásný týden, plný příběhů, her dravých i zábavných, táboráků a večerních procházek. Tábora se účastní vedoucí částečně



od Salvátora, a částečně „církevně neukotvení“, o dětech to platí zrovna tak. Ale vytvořily za ta léta, co spolu jezdíme, pevné společenství. V jeho středu jsou biblické příběhy, ztvárněné vždycky nějakou tou písní – a kolem něj děti i dospívající, leckdy s různými problémy, které díky lidem okolo (a snad i díky tomu příběhu) najdou oporu, vazby, společenství. Letos jsme sledovali příběh biblické Ester, královny, co se z „manekýnky“ na okrasu krále musela stát díky nečekané životní zápletce odvážnou záchránkyní vlastního lidu. O písničku se

někdy podělíme, až bude příležitost. Na fotografiích Haman vodí po městě a oslavuje Mordechaje, a na další je hostina u Ester a její výtečná slepičí polévka. T.



V Hradišti nezbyl žádný,

aneb tradiční Salvátorský tábor

Tricátá léta minulého století, pobřeží Anglie. Na Vojákův ostrov připlouvá deset hostů: tři ženy a sedm mužů. Všechny spojuje pozvánka od pana a paní A. N. O’Nimmových a ještě jedna věc: vina. Odříznuti od civilizace nacházejí hosté na stole deset figurek vojáků. Jednu za každého z nich. Čtenáři detektivek mohli poznat, že letos v létě děti ze Salvátora nečekal výlet do pohádkového světa. Hradiště u Nasavrku se proměnilo v dějiště knihy Agathy Christie *Apak nezbyl žádný* (*And Then There Were None*, 1939). Jak název napovídá, zápletky končí tak, že z deseti postav nepřžije nikdo. Na základě dětské říkanky hosty zabíjí tajemný vrah. Před

vedoucími tedy stálo několik úkolů: Jak takový příběh předat dětem? Nebudou se vzájemně podezřívat? A nebude jim příliš líto, když budou vraždění vedoucí?

Detektivka našťastí ze své podstaty otevírá i jiná témata než jen násilí a zlo. Hledá příčiny. Viníci projevují lítost, čímž odhalují, kdo z nich je chladnokrevný zabiják.



Soudcem, který chce vlastnoručně vykonávat nejvyšší trest, je v knize Lawrence Wargrave (skvěle zahráný Josefínou Čejkovou). Malí detektivové jej v závěrečné táborové hře odhalili a vsadili do vězení. Mohli tak s vědomím, že jde o hru, rozhodnout, zda je spravedlivé odsoudit druhého na smrt. Odpovědi na takové otázky jsme probírali v rámci náboženství připraveného Daliborem Antálíkem pro starší a Tomášem Trusinou pro mladší děti.

Kromě těžkých témat si však děti na táboře užily i mnoho legrace. Nejoblíbenějším sportem byl jako už tradičně severský brännboll, vytvářeli jsme vlastní deníčky a psali dopisy pro druhé. Ani hry vázané na příběh nebyly jen děsuplnými bojovkami: skrze valy létali plyšová medvědi, na louce rozzlobené včely naháněly zpoceně detektivy. Kdo se vyčerpal hrou či pochodem, mohl se těšit na masové koule, vdolky (včetně těch se šunkou a majonézou) či jiné dobroty. Nejupřímnějším zhodnocením tá-

bora je smutek dětí, kterým se na jeho konci nechce domů. Letos se z Hradiště obzvláště nechtělo ani vedoucím. Podařilo se nám totiž navzdory zápletky plné vražd vytvořit klidné a přátelské prostředí, za což patří všem vedoucím i oběma farářům veliký dík. Děkujeme i Janovi a Rutce Junovým za poskytnutí prostor a nedělní bohoslužbu. Už na cestě z tábora se začalo vybírat téma na příští léto a můžeme prozradit, že tentokrát bychom se rádi podívali do země, kde to dobře známe, abychom se mohli vrátit zase zpátky. *Lukáš Červený*



Druhé setkání s facilitátorem

V první polovině letošního roku měl náš sbor možnost se setkat s facilitátorem Tomášem Masopustem. Společně jsme si definovali ty oblasti, v nichž chceme náš kostel a celé společenství posunout. Na podzim jsme se měli možnost sejít podruhé. V knihovně se dne 10. září disku-

tovalo ve skupině přibližně 15 členů sboru o možnostech otevření našeho sboru jeho okolí. Zamýšleli jsme se nad tím, jak můžeme být více viditelní, jak můžeme otevřít sbor více lidem. Po plodném rozhovoru nakonec vzešlo několik konkrétních návrhů, z nichž některých jste si všimli i vy.

Náš chrám se nyní otevírá pravidelně běžným návštěvníkům i během dne. Chodí sem domácí i zahraniční turisté, lidé, kteří se chtějí více dozvědět o našem kostele. I ti, kteří se prostě jen tak chtějí ztišit. Pokud tedy i vy chcete do kostela zavítat jindy, než v neděli, jste srdečně zváni. Vznikla dále nová skupina, která bude pracovat na nové verzi salvátorských webových stránek. Na setkání jsme došli k závěru, že pro některý typ návštěvníků našich stránek nejsou tyto dostačující, proto se bude kompletně pracovat na jejich předělání. Dochází k dohledávání bývalých členů

našeho sboru a jejich postupné oslovování s cílem nabídnout naše společenství a setkávání nejen při bohoslužbách, ale i společných výletech či přednáškách. Každou druhou neděli v měsíci se koná po bohoslužbách tzv. "velká káva", kdy je připraveno vždy jedno téma k diskuzi. Návštěvníkům kávy se tak otevírá přirozená možnost popovídat si se svými spolufarňáky o rozličných tématech vztahujících se k víře, církvi i životě ve sboru.

Těšíme se na setkání a další podněty

Bára Čistěcká, místokurátorka

Rozhovor s naší novou vikářkou

Od října působí v našem sboru vikářka Tereza Halasová. Mohli jste slyšet její bohoslužby, biblické hodiny, ale bude se s námi setkávat i při dalších příležitostech. Abychom ji představili, vypůjčili jsme si otázku Nadi Kočnarové (viz adventní list 2019) a položili je s malými úpravami té současně.

Terezo, můžeš povědět, kdy jsi přišla s vírou poprvé do styku, ovlivnil tě někdo nebo jsi sama začala hledat Boha?

Když jsme byli s bráchou malí, táta nám občas večer čítával příběhy z dětské ilustrované bible. Také nás občas brávil do katolického kostela, kde ale tehdy vůbec

neexistoval nějaký program pro děti. Moc nás to tam tedy nebavilo. Nevím, jestli lze mluvit v mém dětském katolickém období o nějakém společenství. Určitá snaha ze strany táty určitě byla, ale mamka ho v tom moc nepodporovala. Vybavuji si třeba hodiny nějakého náboženství, např. přísnou katechetku nebo ten pocit, když jsem se jako dítě dopustila svatokrádeže a přišlo se na to. Tehdy jsem využila příležitosti a na jednom jediném táboře, na kterém jsem byla, jsem si šla sama od sebe pro eucharistii bez řádného prvního svatého přijímání a řádné zpovědi. To byl pro mě tehdy celkem velký průšvih. Můj celkový dojem je ale jinak spíše mlhavý.

Jaké společenství bylo pro tebe důležité?

Boha jsem důkladněji začala hledat sama, spíše až na střední škole, a moje první kroky vedly samozřejmě do katolického kostela. Chodila jsem tam sama od sebe poctivě tři roky, prošla bířmováním a Boha opravdově hledala, ale při tom všem považuji zpětně za poněkud zarážející, jak málo jsem si za tu dobu skutečně odnesla nějakou pevnou víru. Možná to bylo ne zcela funkčním společenstvím mládeže kolem toho kostela. Když jsem se totiž na vysoké škole setkala se Studenty pro Krista, a to tak, že jsem zašla na film Ježíš, který v rámci svého misijního působení mezi studenty promítali, nebylo vůbec těžké, aby mě někteří horlivější přívrženci přesvědčili o tom, že katolická církev učí všechno špatně a že jsem vlastně do té doby Boha skutečně vůbec neznala. Z jistého úhlu pohledu však měli pravdu, z druhé strany ovšem vůbec.

U Studentů pro Krista jsem se začala seznamovat s misijně aktivním evangelikálním prostředím, poznala systém misie prostřednictvím učednických skupinek, biblických a modlitebních domácích skupinek a další způsoby misijní práce paracírkevních organizací. Paracírkevní organizace totiž nekřtí a nevysluhují Večeři Páně, ale snaží se, ne vždy úspěšně, integrovat konvertity do místních evangelikálních církví, tedy CB, BJB, AC, KS apod. Měla jsem možnost jich vícero navštívit

s tím, že bych měla zakotvit tam, kde mi bude dobře, kam třeba chodí i ostatní ze skupinek a kde to bude nejlépe odpovídat mojí spiritualitě. Takhle tedy začalo moje seznamování se s plejádou menších křesťanských církví evangelikálního a postupně i letničního, charismatického a neocharismatického stříhu. V těchto radikálnějších společenstvích mi zase bylo vysvětleno, co všechno dělají evangelikální společenství a Studenti pro Krista špatně – s tím, že tady mají lepší zjevení a znají práci a přítomnost Svatého Ducha. Na šest let jsem pak patřila do Církve Křesťanská společenství, nicméně do té větve, která se od této církve oddělila kvůli možné ztrátě horlivosti a registrovala se v roce 2012 jako Církev víry.

Co tě přivedlo ke studiu teologie?

Studovat Evangelickou teologickou fakultu jsem začala až na podnět mého manžela, který ač také konvertita, jako varhaník a výpomocný kazatel už toto prostředí na rozdíl ode mne poměrně dobře znal. Vnímala jsem to jako skok do úplně jiného světa. Jelikož jsem byla ze svých dosavadních křesťanských zkušeností spíše vyčerpaná, moc jsem se neprojevovala, o to více však naslouchala a snažila se doplnit si ten dějinný obraz církve, která se mi nyní jevila jako těžce rozdělená na takové dva proudy – na zavedené tradiční církevní instituce a na misijní tělesa – a oba tyto proudy si běžely samostatně a nejevily zá-

jem jeden o druhý, pokud se nejednalo jen o nějaké zjednodušující či mírně dehonestující nálepky. To platilo obousměrně.

Čemu ses nejvíc věnovala?

Možná to překvapí, ale jsem přesvědčena, že hranice rozdělení církví směrem k oslovení sekulární společnosti jde i trochu někde jinde, než se obecně řeší v ekumeně, a že zavedené církve a aktivní misijní tělesa jak už paracírkevních organizací nebo malých aktivních a evangelizačně schopných křesťanských partiček jsou si mnohdy dál co do komunikace, vzájemného zájmu, společné řeči a pochopení, než katolíci a evangelíci.

Při studiu na ETF jsem se tedy na toto téma soustředila na katedře religionistiky a výsledky shrnula ve své dizertační práci: „Dynamika vývoje českého charismatického a neocharismatického hnutí: Religionistická reflexe vztahu etablovaných denominací a obnovných hnutí.“

Kdy tě napadlo být kazatelkou?

Bohu jsem však chtěla sloužit vždycky a proto jsem toužila i po celkovém porozumění jeho církve ve světě. Po skončení doktorátu a po mateřské jsem se tedy přihlásila na vikariát.

Kdo byl tvůj „guru“ a na koho rána vzpomínáš?

V rozhodujících a klíčových momentech mi velmi pomohl bratr farář Jaroslav Pechar z Braníka. Také jeho zásluhou jsem vlastně dneska na vikariátu, i když jsem samozřejmě vděčná i dalším, kteří mě ve zlomových okamžicích podpořili.

Jak se cítíš u Salvátora?

U Salvátora je mi moc fajn a jsem moc vděčná za vřelé přijetí a za milé společenství tady.

A co bys salvátorským chtěla vzkázat?

Děkuji Vám všem, že se spolu s Vámi mohu podílet na společném slavení i společném sdílení. Je s vámi moc hezky.

Padesáté výročí Salvátorského pěveckého sboru

První vánoční nešpory, kdy zpíval Salvátorský pěvecký sbor, který založil farář Renátus Schiller, se konaly 19.12. 1971. Tehdy zazněly skladby – chorál „Bohu chvála buď i čest“ a francouzská koleda „Vánoce se blíží již“. Oslavu padesátého výročí nám bohužel zhatil covid. Odložená **oslava**, na kterou srdečně zve dirigentka Marie Vojáčková, **nás tedy čeká 16. 6. 2024**. Chybět by tam neměli ani ti, kteří už ve sboru nepůsobí, ale svůj život s ním na delší či kratší dobu spojili. Pokud tedy některé z nich znáte a víte kde je hledat, dejte jim nebo nám vědět. Rádi bychom je alespoň na ten jeden večer přivítali mezi námi a společně si s nimi zazpívali.

hv



Srdečně zveme
na adventní nešpory
U Salvátora,
zazní *Da pacem Domine*
Jana Dismase Zelenky
a výběr z *Mesiáše*
Georga Friedricha
Händela v podání
Salvátorského pěveckého
sboru pod vedením
Marie Vojáčkové,
za doprovodu barokního
ansámblu. Na varhany
hraje Lukáš Vendl, slovem
provází Tereza Halasová.

Salvátorské nešpory

17. prosince 2023
od 19 hodin
U Salvátora,
Salvátorská 1, Praha 1
Vstupné dobrovolné

Adventní a vánoční shromáždění

První adventní 3. 12. 9.30.

Bohoslužby s večerí Páně Tereza Halasová

Druhá adventní 10. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Dalibor Antalík

Třetí adventní 17. 12. 9.30.

Bohoslužby s dětskou vánoční hrou.

Generálka v sobotu 16. 12. 9.30

Třetí adventní 17. 12. 19.00.

Salvátorské nešpory. Zpívá salvátorský pěvecký sbor.

Čtvrtá adventní 24. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Tereza Halasová

Štědrovečerní nešpor 24. 12. 16.00.

Bohoslužby s betlémským světlem vede Dalibor Antalík

Hod Boží vánoční 25. 12. 9.30.

Bohoslužby s večerí Páně vede T. Trusina

Bohoslužby u stolu, středa 27. 12. 15.00.

Bohoslužby pro starší generaci s vysluhovaním večere Páně

Poslední bohoslužby r. 2023 31. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Tereza Halasová

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz; farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz; kurátorka Helena Voverková: 731 620 239, helena.voverkova@evangnet.cz

Kancelář: kancelar@kostelusalvatora.cz; sborová sestra a pokladní: 731 173 925; Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239; **Návštěvní hodiny v kostele:** úterý 9–12 hod. a čtvrtek 16–18.00.

Osobní rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice lze domluvit telefonicky či e-mailem přímo s některým z farářů nebo sborovou sestrou.

Pro zájemce nabízíme i individuální přípravu ke křtu či rozhovor o otázkách víry.

Aktuální informace i odkazy na youtube a j. najdete na sborovém webu

<http://salvator.evangnet.cz> nebo na facebooku.

Sledujte <https://www.kostelusalvatora.cz/> a youtube kanál Evangelický Salvátor.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.